

Arrest

nr. 77 119 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben, en van Berti afkomst te zijn. Volgens uw verklaringen bent u geboren op 1 juni 1970 te Nyala.

U heeft Soedan een eerste maal verlaten op 28 juni 2002 en diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 23 juli 2002. Uw asielaanvraag werd echter onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 september 2002. Vervolgens tekende u dringend beroep aan tegen deze beslissing bij het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 6 september 2002. Het CGVS nam hierop een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op 23 december 2002.

Op 29 oktober 2010 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Volgens uw verklaringen bent u in 2005 teruggekeerd naar Soedan, in eerste instantie naar Omdurman, om vervolgens onmiddellijk naar El Geneina in West-Darfur te gaan, waar u bij een oom introk, omdat het er veiliger zou zijn gezien de problemen die u in Omdurman en Khartoum had gekend voor uw vlucht uit Soedan in 2002. In 2006 ging u echter van El Geneina terug naar Omdurman waar u onder andere een kleine handel opende, en nadien als taxichauffeur aan de slag ging. Op 10 mei 2008 werd u, na de aanval van de Justice and Equality Movement (JEM) op Omdurman, gearresteerd door de Soedanese veiligheidsdiensten nadat u een gewonde rebel naar het ziekenhuis had gebracht. U werd gedurende elf maanden opgesloten in de gebouwen van de Soedanese Staatsveiligheid in Khartoum-Bahri omdat u ervan beschuldigd werd meegewerkt te hebben aan de aanval van het JEM op Omdurman. In april 2009 werd u vrijgelaten omwille van politieke redenen - er waren verkiezingen in 2009 - op voorwaarde dat u zich op regelmatige tijdstippen zou aanmelden bij de Soedanese veiligheidsdiensten. Na uw vrijlating huwde u met uw echtgenote op 30 mei 2009, maar vervolgens werd u in augustus 2009 opnieuw gearresteerd door de Soedanese veiligheidsdiensten. U werd tot oktober 2010 opgesloten op een voor u onbekende plaats. U wist te ontsnappen, nadat u samen met andere gevangenen naar de rechtbank in Khartoum werd overgebracht. U stond niet op de lijst van personen die voor de rechtbank moesten verschijnen, en profiteerde van deze kans om te ontsnappen in het drukke stadsdeel van Khartoum. U vluchtte naar uw oom in Omdurman, die u vertelde dat uw echtgenote van een dochter was bevallen tijdens uw gevangenschap, en die u vervolgens naar Port Soedan bracht, waar u vier dagen gebleven bent om vervolgens een boot te nemen die u naar België bracht.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op 23 december 2002 omdat u er niet in slaagde de door u aangehaalde problemen met de Soedanese autoriteiten aannemelijk te maken. Aangezien het in deze een tweede asielaanvraag betreft kan het Commissariaat-generaal er zich toe beperken om enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Er dient eerst te worden opgemerkt dat u bij de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag ingeroepen feiten blijft (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U haalt aan dat de problemen die u zou hebben gekend en die werden besproken tijdens uw eerste asielaanvraag zelfs een rol zouden hebben gespeeld in uw latere problemen in Soedan die de basis vormen van uw tweede asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U beweert tijdens het gehoor immers dat u in 2005 bent teruggekeerd naar Soedan aangezien u geen geldige verblijfsdocumenten in België had en dat u in 2008 en 2009 nogmaals problemen zou hebben gehad met de Soedanese autoriteiten waarop u opnieuw Soedan ontvlucht bent (zie gehoorverslag CGVS, p.2-p.3). Volgende bedenkingen kunnen echter gemaakt worden bij de door u aangehaalde beweerde nieuwe problemen sinds 2005 in Soedan.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat er enkele manifeste tegenstrijdigheden vastgesteld kunnen worden tussen uw verklaringen, zowel betreffende uw problemen als betreffende uw identiteit en etnische origine, in het kader van uw eerste asielaanvraag en uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag. Zo verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS – wanneer u gevraagd wordt welke problemen u gekend heeft vóór 2008 – dat u driemaal aangehouden werd door de Soedanese veiligheidsdiensten, met name in 1991 tijdens de herdenking van de oktoberrevolutie, in 1993 toen u met uw oom naar het zuiden zou zijn gegaan voor een handelstransactie en aangehouden werd door het SPLM (Sudanese Peoples' Liberation Movement), en tenslotte in 1994 toen er studentenverkiezingen waren op de universiteit (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u nochtans dat u in 1997 voor de eerste maal werd gearresteerd naar aanleiding van een manifestatie op de universiteit (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.6, zie administratief dossier). U beweerde toen ook dat u een tweede maal aangehouden werd in oktober 1998 nadat u terugkwam van een seminarie van de partij waarvan u lid was in Omdurman (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.7, zie administratief dossier). Al uw documenten zouden ook in beslag zijn genomen tijdens deze tweede arrestatie volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.7, zie administratief dossier). Tenslotte verklaarde u een derde maal gearresteerd te zijn in september 2001 door het SPLM toen u hout wou gaan halen in het zuiden van Soedan (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.8, zie administratief dossier). Opvallend is dus dat uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag hoegenaamd niet overeenkomen met uw verklaringen voor het CGVS in het kader van uw tweede

asielaanvraag. Niet alleen de jaartallen van uw drie beweerde arrestaties verschillen in beide verklaringen, ook de aanleidingen van de aanhoudingen door de Soedanese autoriteiten komen niet overeen in beide verklaringen. Dit betreft geen onbelangrijke opmerking aangezien u tijdens het gehoor verklaart dat uw problemen vóór 2002 een rol hebben gespeeld na uw terugkeer naar Soedan in 2005 toen u opnieuw problemen zou hebben gehad met de Soedanese overheid. Aangezien uw verklaringen betreffende uw problemen voor 2002 dermate verschillen tijdens de gehoren bij de eerste en tweede asielaanvraag, komt de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen ernstig in het gedrang. Rekening kan worden gehouden met de relatief lange periode tussen beide asielaanvragen en de gehoren die hiermee gepaard gingen, maar uw verklaringen tijdens beide gehoren verschillen op een dergelijk manifeste manier – bijvoorbeeld de jaartallen van uw drie beweerde aanhoudingen, respectievelijk 1997, 1998 en 2001 zoals u tijdens uw eerste asielaanvraag aanhaalt tegenover 1991, 1993 en 1994 zoals u tijdens het gehoor voor het CGVS naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag verklaart – dat ze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen gezien uw verklaring dat uw problemen vóór 2002 een impact hebben gehad op de nieuwe moeilijkheden die u zou hebben gehad in Soedan na uw terugkeer in 2005 (zie gehoorverslag CGVS, p.2).

Ook kan worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor in het kader van uw eerste asielaanvraag aangaf lid te zijn van een politieke partij, de toenmalige Democratic Unionist Party (DUP), en dit vanaf 1990 (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.4, zie administratief dossier), terwijl u tijdens uw tweede asielaanvraag - wanneer u gevraagd wordt tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken of u in Soedan politiek actief was - antwoordt dat u in 1990 en 1991 lid was van de communistische partij in Soedan (zie vragenlijst CGVS, dd.28 juni 2011, p.3, administratief dossier). Ook op dit gebied zijn uw verklaringen tijdens de gehoren bij uw eerste en tweede asielaanvraag bijgevolg tegenstrijdig te noemen, aangezien de DUP en de communistische partij in Soedan hoegenaamd niet dezelfde zijn (zie landeninformatie). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen omdat u tijdens uw eerste asielaanvraag uw lidmaatschap van de DUP linkte met uw problemen die u zou gehad hebben met de Soedanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.4, zie administratief dossier). Het feit dat u tijdens uw tweede asielaanvraag plotseling aangeeft lid te zijn geweest van de communistische partij ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat er zelfs enkele verschillen zijn betreffende uw verklaringen aangaande uw identiteit tijdens de gehoren van uw beide asielaanvragen. Tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag geeft u immers aan dat u geboren zou zijn op 2 maart 1969 (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.1, zie administratief dossier), terwijl u tijdens de procedure van uw tweede asielaanvraag verklaart geboren te zijn op 1 juni 1970 (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3). Uw verklaring hiervoor dat u uw exacte geboortedatum slechts in 2005 hebt vernomen van de Soedanese administratie is hierbij niet erg overtuigend, aangezien u tijdens het gehoor voor het CGVS net aangaf een wat verborgen leven te willen leiden na uw terugkeer naar Soedan omwille van uw problemen met de Soedanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovendien verklaart u nu plots tijdens het gehoor voor het CGVS bij uw tweede asielaanvraag geboren te zijn te Nyala (Darfur) (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3), terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag aangegeven had dat u in Kadugli (Zuid-Kordofan) was geboren (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.2, zie administratief dossier). Uw verklaring voor de verschillende opgegeven geboortedata - dat u in 2002 niet geweten zou hebben waar u geboren zou zijn – is niet echt aannemelijk aangezien u tijdens hetzelfde gehoor voor het CGVS beweert dat u tot uw vijfde in Nyala zou hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). Tenslotte verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS tijdens uw eerste asielaanvraag tot de Nuba-stam te behoren (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05 december 2002, p.1, zie administratief dossier), terwijl u nu plots beweert Berti te zijn (zie vragenlijst CGVS, dd.28 juni 2011, p.1), wat de geloofwaardigheid van deze laatste bewering toch in het gedrang brengt. Al deze inconsistente verklaringen betreffende uw identiteit en afkomst brengen verder de aannemelijkheid van het geheel van uw asielrelaas in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt uw problemen die u vóór 2002 met de Soedanese autoriteiten zou hebben gehad, aannemelijk te maken gezien de vele tegenstrijdigheden betreffende deze problemen in uw verklaringen tijdens de gehoren in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag. Aangezien u er niet in slaagt uw problemen vóór 2002 aannemelijk te maken – zoals trouwens ook de eindconclusie was na uw eerste asielaanvraag -, komt eveneens de geloofwaardigheid van uw problemen, die u na uw terugkeer in 2005 naar Soedan zou hebben gekend met de Soedanese veiligheidsdiensten, in het gedrang aangezien u deze eerdere problemen linkt aan de nieuwe problemen die u zou hebben gehad na 2005. Bovendien kunnen betreffende deze problemen volgende bedenkingen gemaakt worden. Zo verklaart u dat u na uw terugkeer naar Soedan in 2005 een min of meer verborgen leven diende te leiden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Vandaar dat u beweert van 2005 tot eind 2006 in El Geneina te hebben gewoond, gelegen in de Darfur-regio (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Na 2006 verklaart u te zijn teruggekeerd naar

Omdurman (zie gehoorverslag CGVS, p.5). In Omdurman zou u een kleine zaak hebben gehad en tevens als taxichauffeur gewerkt hebben, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U legt hiervoor als bewijs zelfs een huurcontract voor van uw handelspand te Omdurman, op uw eigen naam (zie administratief dossier). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat deze beroepsactiviteiten niet echt stroken met uw bewering dat u enigszins een verborgen leven diende te leiden omwille van uw eerdere problemen in Soedan. U geeft bovendien zelf aan dat het huurcontract van het handelspand op uw naam stond (zie gehoorverslag CGVS, p.10), zoals ook blijkt na vertaling van het document (van het Arabisch naar het Frans) door onze diensten en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het dossier. Uw naam blijkt inderdaad op dit document vermeld te staan als huurder, wat de these dat u een verborgen leven diende te leiden, toch enigszins ondermijnt (zie administratief dossier). Gevraagd of u dan geen problemen heeft gekend tussen 2006 en 2008, verklaart u van niet omdat u zich niet deed opmerken in de samenleving (zie gehoor CGVS, p.10). Deze laatste verklaring kan echter niet overtuigend genoemd worden gezien uw beroepsactiviteiten toch enigszins een verborgen leven onmogelijk maken omwille van het feit dat het om twee publieke beroepen gaat. Het is bijgevolg op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u geen problemen zou hebben gehad tussen 2006 en 2008 indien u daadwerkelijk door de Soedanese autoriteiten gezocht zou zijn.

U verklaart vervolgens dat u na de aanval van het Justice and Equality Movement (JEM) op Omdurman, en nadat u een gewonde naar het ziekenhuis had gebracht, werd verzocht om zich te gaan aanmelden bij de lokale politiepost (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U verklaart vervolgens te zijn aangehouden door de Soedanese inlichtingendiensten van mei 2008 tot april 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd wat u dan gezien heeft van de aanval op Omdurman – aangezien u beweert een slachtoffer van deze aanval naar het ziekenhuis te hebben gebracht met uw taxi – antwoordt u dat de mensen niet voelden dat er een aanval plaatsvond, dat jullie stemmen en geluiden hoorden, maar dat jullie niets zagen (zie gehoorverslag CGVS, p.8), wat niet overtuigend overkomt aangezien u beweert net een gewonde van deze aanval te hebben geholpen. U verklaart zelfs dat hij een kogelwonde zou hebben opgelopen (zie gehoorverslag CGVS, p.9), wat u slechts in het hospitaal zou hebben opgemerkt. U verklaart immers verder dat u in eerste instantie dacht dat de betreffende persoon slachtoffer was geworden van een verkeersongeluk, wat ook niet aannemelijk lijkt in de context van de aanval die net had plaatsgevonden op Omdurman uitgevoerd door het JEM (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart eveneens geen enkele andere gewonde gezien te hebben bij het aantreffen van het slachtoffer dat u geholpen zou hebben, en evenmin op uw weg naar het ziekenhuis (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uw verklaringen die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw aanhouding in mei 2008 weten bijgevolg niet te overtuigen.

U beweert verder nog dat u eenmaal aangekomen in het ziekenhuis mee moest gaan met agenten van de staatsveiligheid, samen met een andere groep verdachten (zie gehoorverslag CGVS, p.9), van wie u niemand beweert te kennen en waarover u enkel kan vertellen dat ze van Darfurese afkomst waren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Eerder tijdens het gehoor had u nochtans verklaard dat u eens aangekomen in het ziekenhuis naar de politiepost werd gestuurd waar een rapport zou zijn opgesteld. Vervolgens zou u naar het bureau van de inlichtingendienst gestuurd zijn waar u vervolgens aangehouden werd, ook al omdat u al in het verleden problemen zou gehad hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Deze wat tegenstrijdige verklaringen betreffende uw beweerde aanhouding in mei 2008 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U verklaart voorts dat u gedurende 11 maanden zou zijn opgesloten in een gebouw van de staatsveiligheid, om vervolgens in april 2009 te worden vrijgelaten omwille van politieke redenen. Er stonden immers verkiezingen op stapel in Soedan, en als geste zou u samen met heel wat anderen zijn vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U zou zich na uw vrijlating op regelmatige tijdstippen zijn moeten gaan aanmelden bij de Soedanese veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoe vaak u zich moest gaan aanmelden, verklaart u dat u het niet geteld heeft, maar dat het regelmatig was, en dat het later één maal per week was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U beweert dat u in augustus 2009 plots opnieuw zou zijn aangehouden omwille van dezelfde redenen en in dezelfde context (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U antwoordt in eerste instantie – wanneer u gevraagd wordt waar u deze keer werd aangehouden – dat het in de bureaus van de staatsveiligheid was in Khartoum (zie gehoorverslag CGVS, p.10), om nadien te verklaren dat u in uw woning was gearresteerd toen uw echtgenote ook aanwezig was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart dat u nooit voor een rechtbank bent verschenen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U beweert tot oktober 2010 te zijn opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U heeft echter geen idee waar u werd vastgehouden tijdens deze periode (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U weet wel dat u eerst drie weken werd vastgehouden op de bureaus van de staatsveiligheid in een cel met zes andere personen (zie gehoorverslag CGVS, p.11), alvorens te worden overgebracht naar een voor u onbekende plaats. Gevraagd naar de namen van de zes personen met wie u in eenzelfde cel was, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U beweert in oktober 2010 te zijn kunnen ontsnappen

omdat u samen met een groep andere personen naar het centrum van Khartoum werd gebracht in de buurt waar de rechtbanken zijn gesitueerd (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart van de gelegenheid gebruik gemaakt te hebben te ontsnappen toen de anderen uit de wagen stapte om naar de rechtbank te gaan; u beweert dat uw naam niet op de lijst van personen stond die voor de rechtbank dienden te verschijnen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Het is wel bijzonder vreemd dat u op deze manier zou kunnen ontsnappen, aangezien er toch enige controle van bewakers mag verwacht worden bij deze overbrengingen. Bovendien vermeldt u dat u niet op de lijst met personen stond die voor de rechtbank moesten verschijnen, waarbij de vraag kan gesteld worden waarom u dan werd meegenomen samen met de anderen, aangezien ook bij deze redelijkerwijze verwacht kan worden dat vooraf gecontroleerd wordt wie er al dan niet in de wagen zou moeten zitten om naar de rechtbank te gaan. Uw verklaringen betreffende uw problemen na 2005 in Soedan, met name deze in verband met uw twee beweerde aanhoudingen, kunnen bijgevolg hoegenaamd niet overtuigen.

Tenslotte legt u nog een aantal documenten voor ter staving van uw asielaanvraag. Ten eerste legt u een document voor dat moet aantonen dat u van 2005 tot 2006 in El Geneina zou hebben gewoond. Het document, dd.31 mei 2010, uitgaande van de bevoegde administratie te El Geneina, en waarvan een vertaling werd toegevoegd aan het dossier, vermeldt dat u samen met uw familie in El Geneina zou wonen (zie administratief dossier). Hierbij kunnen er wel vragen worden gesteld bij de opsteldatum van het betreffende document, 31 mei 2010, toen u zich volgens uw beweringen in gevangenschap bevond. Bovendien is het merkwaardig dat de geboorteakte van uw dochter (die nochtans werd afgeleverd op 6/6/2010, enkele maanden na het bewuste certificaat van residentie) Omdurman als uw woonplaats vermeldt. Gelet op deze vaststellingen, samen met uw inconsistente verklaringen met betrekking tot uw etnische origine, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen gewoond te hebben in El Geneina.

Ten tweede legt u, zoals eerder vermeld, een huurcontract voor op uw naam, en gedateerd op 13 juli 2006. Zoals eerder gezegd wordt het feit dat u een pand zou hebben gehuurd in Khartoum niet in twijfel getrokken, maar doet het enkel vragen rijzen bij uw beweerde verborgen leven na uw terugkeer naar Soedan in 2005. U legt ten derde ook een huwelijksakte voor (afgeleverd door de rechtbank in Omdurman in juni 2009), waarin vermeld staat dat u gehuwd zou zijn met Naha Abubaker Mohamed El Cheikh Ibrahim, en waarvan eveneens een vertaling werd toegevoegd aan het administratief dossier (van het Arabisch naar het Frans). U overhandigt ons tevens de geboorteakte van uw dochter Jude die geboren is op 29 mei 2010. Echter, uw huwelijk, noch de geboorte van uw dochter, worden in deze beslissing in twijfel getrokken. Tenslotte legt u een nationaliteitsbewijs op uw naam voor opgesteld door de Soedanese autoriteiten, maar uw nationaliteit staat in deze niet ter discussie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins uw Darfurese afkomst of uw problemen in Soedan aannemelijk. In uwen hoofde kan dan ook een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève niet in aanmerking worden genomen. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker put een eerste middel uit een schending van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker poneert dat de verklaringen die hij tijdens zijn eerste asielaanvraag heeft afgelegd niet voorhanden zijn in het administratief dossier, zodat verzoeker in de onmogelijkheid is om zich op een adequate wijze te verdedigen met betrekking tot de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal meent te ontwaren tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen. Verzoeker meent dan ook dat het de Raad en verzoeker aan essentiële elementen ontbreekt om het dossier te onderzoeken en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

2.1.2. Verzoekers middel mist feitelijke grondslag aangezien uit het nazicht van het administratief dossier blijkt dat de neerslag van verzoekers verklaringen in het kader van diens eerste asielaanvraag waaraan de bestreden beslissing ten dele refereert (cf. map eerste asielaanvraag, gehoorverslag CGVS d.d. 5 december 2002) wel degelijk voorhanden is. Bijgevolg kan bezwaarlijk door verzoeker worden volgehouden dat de ontstentenis van het kwestieuze verslag een vernietigingsgrond zou vormen.

2.1.3. Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, evenals een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden betreffende de respectieve arrestaties die verzoeker doorheen de jaren onderging, merkt verzoeker op dat hij tijdens zijn gehoor in het kader van onderhavige asielaanvraag niet de kans heeft gekregen om alle arrestaties te vermelden. Het Commissariaat-generaal heeft nagelaten om op een en ander in te pikken en dat hij evenmin werd geconfronteerd met bepaalde contradictoire gegevens terzake. Het is echter duidelijk dat de arrestaties waarover verzoeker tijdens zijn gehoor heeft gesproken niet de enige arrestaties zijn die verzoeker voor 2002 heeft ondergaan. Aan verzoeker werd niet de kans gegeven om nog aanvullende verklaringen af te leggen aangaande de andere drie arrestaties van in de jaren 1997, 1998 en 2001. Van verzoeker werd naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag evenmin verwacht om alle arrestaties die hij heeft ondergaan mee te delen en hij heeft gesproken over de arrestaties van 1997, 1998 en 2001 die de directe aanleiding vormden van zijn toenmalige vertrek uit Soedan.

Wat betreft zijn politieke lidmaatschap, merkt verzoeker op dat hij eerst lid was van de communistische partij, meer bepaald van 1990 tot 1991; dat hij daarna is overgestapt naar de Democratic Unionist Party (DUP) aangezien verzoeker zich meer in de ideeën van deze laatste partij kon vinden.

Verzoeker volhardt in diens verklaringen aangaande zijn geboortedatum en geboorteplaats. Verzoeker is zijn geregistreerde geboortedatum en geboorteplaats te weten gekomen in 2005 aangezien hij toen een huis wou kopen en daarvoor een officiële geboorteakte diende af te geven. Op het ogenblik dat hij werd geboren was er nog geen systematische registratie, zoals ook blijkt uit een stuk dat verzoeker bijvoegt. Verzoeker vervolgt dat zijn moeder afkomstig is uit Kadugli; hij is opgegroeid bij zijn moeder en hij dacht dat hij daar geregistreerd was doch verzoeker ontdekte het tegendeel in 2005. Wat betreft zijn stam merkt verzoeker op dat hij, zoals blijkt uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal, deels Berti, deels Nuba is; dat hij officieel behoort tot de Berti stam, maar emotioneel behoort tot de Nuba stam. Verzoeker is immers opgegroeid bij zijn moeder. Aldus is er volgens verzoeker geen sprake van een tegenstrijdigheid.

Verzoeker werpt vervolgens op dat het Commissariaat-generaal uitgaat van een verkeerd uitgangspunt waar de bestreden beslissing poneert dat hij publieke beroepen uitoefende. Het huurcontract waarvan sprake teneinde een kleine, onopvallende winkel te openen, werd aangegaan met particulieren. Het afsluiten van een huurcontract is een burgerrechtelijke aangelegenheid; de autoriteiten die verzoeker viseren hebben daar geen weet van. Evenmin kan het beroep als taxichauffeur, het rijden met een riksja als een publiek beroep beschouwd worden; dit beroep was niet officieel, doch slechts een bijkomende bron van inkomsten alsnog verzoeker. De autoriteiten met welke verzoeker mogelijk in aanraking kon komen bij het vervoeren van mensen met zijn riksja, was de verkeerspolitie. Deze politiediensten weten niet dat verzoeker geviseerd en gezocht werd door de hogere instanties. Verzoeker benadrukt dat hij een min of meer verborgen leven leidde; hij was echter gedwongen om enige activiteit uit te oefenen, wou hij overleven.

Waar verzoeker niet zou overtuigen met betrekking tot de omstandigheden en aanleiding van zijn aanhouding in mei 2008, volhardt hij dat hij een persoon zag die hulp nodig had en vanuit zijn burgerzin de nodige hulp heeft geboden, namelijk de gewonde naar het ziekenhuis gebracht. Op dat moment wist verzoeker niet dat er een aanval plaatsvond. Verzoeker merkt op dat er in het administratief dossier geen enkel document zit aangaande de aanval van de Justice and Equality Movement (JEM) op Omdurman. Het is dan ook verbazend en nalatig dat het Commissariaat-generaal de context waarin de aanval gebeurde, namelijk dat de mensen eerst niet beseften wat er zich voordeed, afwijst, zonder dat dit aan objectieve informatie wordt getoetst. Het is pas toen verzoeker in het ziekenhuis aankwam en vele gewonden zag, dat hij begreep dat er iets ernstig aan de gang was; de stelling van het Commissariaat dat het niet aannemelijk zou zijn dat verzoeker geen andere gewonden heeft aangetroffen op weg naar het ziekenhuis, is evenmin getoetst aan objectieve informatie. Het Commissariaat weet niet precies welke weg verzoeker met zijn riksja heeft genomen en staat niet met objectieve informatie dat verzoeker wel degelijk andere gewonden langs de weg zou hebben moeten gezien. Verzoeker laakt dat er geen objectieve informatie in het administratief dossier werd bijgevoegd en meent dat zulks doet vermoeden dat de aanval van de JEM niet onderzocht werd. Bijgevolg kan de commissaris niet oordelen of de geschetste gang van zaken door verzoeker met de realiteit kan

overeenstemmen en is zulks een reden om het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal om bijkomend onderzoek te verrichten.

Verzoeker ziet niet goed in welke tegenstrijdigheid de commissaris-generaal meent te ontwaren met betrekking tot het contact met de politie in het ziekenhuis. Verzoeker werd bij aankomst in het ziekenhuis naar een politiepост gestuurd en vervolgens werd hij naar het bureau van de inlichtingendienst gestuurd, alwaar hij werd aangehouden. Verzoeker meent dat zijn verklaringen niet tegenstrijdig doch louter aanvullend zijn.

Met betrekking tot verzoekers aanhouding in augustus 2009, doet hij gelden dat hij de vraag "*Waar hebben ze je aangehouden*" begrepen heeft als een vraag naar de plaats waar hij eerst werd vastgehouden. Verzoeker werd thuis gearresteerd en dan verder aangehouden/vastgehouden op de bureaus van de staatsveiligheid om vervolgens over te worden gebracht naar een onbekende plaats. De vermeende tegenstrijdigheid is overduidelijk een misverstand op basis van een fout woordbegrip, alsnog verzoeker.

Wat betreft zijn ontsnapping merkt verzoeker op dat de door hem beschreven gang van zaken, het gegeven dat hij meegenomen werd naar de rechtbank hoewel hij niet op de lijst stond, niet zo verwonderlijk is aangezien ook in België dergelijke fouten gemaakt worden. Van deze fout heeft verzoeker geprofiteerd. Bovendien was de bewaking op het moment dat ze uit de wagen stapten niet afdoende, en betrof het een drukke plaats, waar veel journalisten en burgers vertoefden. Verzoeker kon op redelijk eenvoudige wijze in de menigte verdwijnen. Verzoeker laakt dat het Commissariaat-generaal zijn verklaringen afwijst, louter en alleen gebaseerd op subjectieve argumenten.

Verzoeker werpt op dat het document van de administratie van El Geneina en de bijhorende vertaling waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, niet terug te vinden zijn in het administratieve dossier. Verzoeker heeft in 2005 en 2006 in El Geneina gewoond, het attest van woonst is pas later opgemaakt. Op het ogenblik dat de dochter van verzoeker werd geboren, was verzoeker aangehouden, maar zijn verblijfplaats voor de aanhouding was Omdurman.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Inzake de documenten van de administratie van El Geneina blijkt dat deze wel degelijk voorhanden zijn in het administratieve dossier (map documenten), zodat verzoekers argument feitelijke grondslag mist. Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker voorts geen concrete gegevens of elementen aanbrengt die de kanttekeningen in dit verband ombuigen, zodat ook deze onverkort overeind blijven.

Verzoeker blijft in gebreke aangezien hij, gevraagd naar diens arrestaties in Soedan vóór 2002 louter melding maakte van een arrestatie in respectievelijk 1991, 1993 en 1994 (map tweede asielaanvraag, gehoor CGVS, p.7) doch niet repte over enige arrestatie in respectievelijk 1997, 1998 of 2001 niettegenstaande verzoekers eerste asielaanvraag van 2002 net werd ingegeven door bepaalde gebeurtenissen en arrestaties in 1997, 1998 en 2001. Waar verzoeker stelt dat hij niet de kans kreeg om aanvullende verklaringen af te leggen inzake de arrestaties in de jaren 1997, 1998 en 2001 stelt de

Raad vast dat niets verzoeker verhinderde om tijdens het gehoor (*ibidem*, p.8) of in het verzoekschrift nadere duiding te geven over deze arrestaties, *quod non*.

Dient tevens opgemerkt te worden dat verzoeker ter terechtzitting werd ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV en dat hij stelde via Addis Abeba (Ethiopië) teruggekeerd te zijn in 2005 aan de hand van documenten die hem werden overhandigd door de Soedanese ambassade te Brussel, hetgeen zijn voorgehouden vrees ten aanzien van de autoriteiten omwille van de ondergane arrestaties ondergraaft.

Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker in het kader van diens eerste asielaanvraag ten overstaan van het Commissariaat-generaal omstandig te kennen heeft gegeven dat hij sinds 1990 lid was van de toenmalige Democratic Unionist Party (DUP) (gehoorverslag CGVS van 5 december 2002, p. 3); dat het zodoende niet opgaat om te argumenteren dat hij van 1990 tot 1991 vooreerst lid is geweest van de communistische partij en daarna is overstapt naar de DUP aangezien dit niet overeenstemt met de gegevens die voorhanden zijn.

Inzake verzoekers geboorteplaats, geboortedatum en etnische origine kan verwacht worden dat omtrent deze persoonsgebonden elementen doorheen de gehoren coherente verklaringen aflegt.

Waar verzoeker voorhoudt dat het hebben van een kleine winkel en het uitoefenen van het beroep van taxichauffeur middels een riksja, geen publieke activiteiten zijn, dient te worden vastgesteld dat dit niet kan worden aangenomen. Beide beroepen, zelfs indien *low profile* uitgeoefend, zijn te aanzien als een dienstverlening ten aanzien van het publiek en zijn niet te rijmen met een voorgehouden verborgen leven.

Verweerder verwijst terecht naar het bij de verweernota gevoegde uittreksel uit een rapport van Human Rights Watch van juni 2008 met betrekking tot de kwestieuze aanval op Omdurman door de JEM op 10 mei van datzelfde jaar. Op grond van dit rapport kan genoegzaam vastgesteld worden dat de aanval op 10 mei bezwaarlijk als een verrassing beschouwd kan worden; dat er in de dagen die eraan vooraf zijn gegaan indicaties in deze zin konden worden waargenomen en er bijvoorbeeld in Soedanese kranten bericht werd over een op handen zijnde aanval en er wegblokkades werden opgezet; dat een duizendtal strijders van de JEM Omdurman op 10 mei 2008 bereikten in een colonne van om en rond 130 voertuigen; dat er artillerievuur waargenomen kon worden en er een gewapende strijd geleverd werd tussen strijders van de JEM en regeringstroepen in diverse districten waaronder belangrijke marktplaatsen en enkele residentiële gebieden; dat de regering onmiddellijk troepen ontplooid, gepaard met tanks en gevechtshelikopters; dat er grote geldelijke beloningen in het vooruitzicht gesteld werden voor lokale bewoners om tips aan te leveren aangaande de JEM-leider; dat er vrijwel onmiddellijk na de aanval massale arrestaties verricht werden over heel de stad; dat de gevechten in Khartoum onttaardden in een binnenlands gewapend conflict in termen van het internationaal humanitair recht. Verzoekers stelling dat hij niet wist dat er een aanval plaatsvond kan aldus niet worden aangenomen.

In deze omstandigheden is het ook niet aannemelijk dat verzoeker "*vanuit zijn burgerzin*" een persoon naar het ziekenhuis bracht waarvan hij dacht dat deze het slachtoffer was van een auto-ongeval terwijl het een slachtoffer betrof van een kogel.

Gelet op voormelde elementen die verzoekers geloofwaardigheid inzake de voorgehouden feiten manifest ondermijnen kan evenmin geloof gehecht worden aan de daaruit voortvloeiende arrestatie, vrijlating mits voorwaarden (aankomen bij de veiligheidsdiensten), nieuwe arrestatie en ontsnapping. Dit klemt des te meer daar verzoeker dienaangaande geen begin van bewijs bijbrengt.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan voormelde vaststellingen om te besluiten dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Het tweede middel is niet gegrond.

2.3.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, evenals uit een

schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker laakt dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd; dat er in het administratieve dossier evenmin landeninformatie terug te vinden is waaruit de redenen van de weigering zouden kunnen worden afgeleid. Rekening houdend met het feit dat Soedan een land is waar de veiligheidssituatie geenszins stabiel kan worden genoemd, mag minstens worden verwacht dat zulks grondig gemotiveerd zou worden. Verzoeker verwijst te dezen naar een informatiebron (website Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, 'Reisadvies Soedan' van 19 oktober 2011) om de fragiele politieke situatie in het hele land naar aanleiding van de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan te illustreren, evenals om te staven dat het gewapende conflict in Darfoer voortduurt en de situatie er precair is.

2.3.2. Verzoeker omschrijft niet concreet op welke wijze de bestreden beslissing de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, heeft geschonden, zodat dit middelonderdeel niet ontvankelijk is.

Verzoekers bewering dat de bestreden beslissing niet zou vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Voor zover verzoeker van oordeel is dat hij omwille van de algemene situatie in Soedan als dusdanig in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, merkt verweerder terecht op dat verzoeker geenszins op concrete wijze aantoont dat de situatie in geheel Soedan van aard is dat het leven of de persoon van de burgerbevolking ernstig bedreigd wordt naar aanleiding van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoekers verwijzingen naar de situatie in Darfoer of bepaalde ontwikkelingen in Zuid-Soedan zijn dienaangaande niet afdoende, temeer aangezien verzoeker sinds vijfjarige leeftijd (cf. gehoorverslag CGVS, blz. 4) in de regio om en rond Omdurman zou hebben verbleven, en hij zijn oorspronkelijke link met de regio Darfoer zelfs niet aannemelijk maakt.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Het derde middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS